

Lovforslag nr. L 224. Fremsat den 15. maj 1979 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme

§ 1.

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 432 af 22. august 1978, foretages følgende ændringer:

1. I § 23, *stk. 1*, indsættes efter 3. *pkt.*:

»I Københavns og Frederiksberg kommuner kan dækningsafgiften af grundværdien yderligere opkræves med halvdelen af den promille, hvormed amtskommunal grundskyld opkræves i det øvrige land«.

2. I § 23, *stk. 1*, indsættes efter 4. *pkt.*:

»I Københavns og Frederiksberg kommuner kan dækningsafgiften af forskelsværdien højst udgøre 8,75 promille«.

3. § 24 ophæves.

4. I § 27, *stk. 1*, og i § 30 udgår ordene »og tillægsgrundskyld«.

§ 2.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1980.

Bemærkninger til lovforslaget

Hidtil har der af offentlige ejendomme, der er beliggende i Københavns og Frederiksberg kommuner, alene kunnet opkræves dækningsafgift i henhold til den kommunale ejendomsskattelovs § 23 efter samme regler, som gælder i kommunerne, det vil for så vidt angår grundværdien sige med halvdelen af den promille, hvormed kommunal grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i kommunen, dog højst med 10 promille. For så vidt angår forskelsværdien kan dækningsafgift opkræves med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 5.

Af offentlige ejendomme beliggende uden for Københavns og Frederiksberg kommuner kan der tillige opkræves dækningsafgift til amtskommunen, for grundværdiens vedkommende efter samme regler som i kommunerne og for forskelsværdiens vedkommende med højst 3,5 promille. Efter forslaget vil det omfang, i hvilket der kan afkræves offentlige ejendomme dækningsafgift, blive det samme i hele landet, idet der herefter også vil kunne opkræves »amtskommunal« dækningsafgift af offentlige ejendomme, der er beliggende i Københavns og Frederiksberg kommuner. Lovforslaget går endvidere ud på at ophæve den ved ejendomsskattelovens § 24 hjemlede adgang til under visse betingelser at kræve en særlig grundskyld af jordbrugsejendomme.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1

Ad nr. 1 og 2.

Som anført i de indledende bemærkninger foreslås det at gøre reglerne for opkrævning af dækningsafgift af offentlige ejendomme ens, uanset hvor ejendommene er beliggende. I Københavns og Frederiksberg kommuner vil der herefter blive mulighed for at opkræve dækningsafgift af disse ejendommers grundværdier med 17,5 promille og af forskelsværdierne med 8,5 promille. For Københavns kommunes vedkommende vil anvendelse af disse promiller medføre en forhøjelse af det nuværende provenu af dækningsafgiften på 24,7 mill.

kr. med 18,5 mill. kr., hvoraf 18,2 mill. kr. vil falde på statens ejendomme. For så vidt angår Frederiksberg kommune, hvor det nuværende provenu er 3,0 mill. kr., vil der ske en forhøjelse med 2,2 mill. kr., hvoraf 2,1 mill. kr. vil falde på statens ejendomme. Statens samlede merudgift bliver således 20,3 mill. kr.

Ad nr. 3

I følge ejendomsskattelovens § 24 kan primærkommuner under visse betingelser opkræve en særlig grundskyld – tillægsgrundskyld – af landbrugsejendomme m. v. med en promille, der kan udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10. Det er normalt en forudsætning for opkrævning af denne grundskyld, at vedkommende kommune ikke den 1. april i skatteåret har opnået ret til andel af den ejeren – eventuelt forpagteren – påhvilende kommunale indkomstskat. For at kommunen skal få ret til en sådan andel, er det i almindelighed nødvendigt, at ejeren (forpagteren) har opholdt sig i kommunen i hele januar kvartal af det pågældende skatteår.

Det samlede provenu af tillægsgrundskylden er for 1979 budgetteret til ca. 2,6 mill. kr. og andrager kun i 15 kommuner 50.000 kr. eller derover. Det kan i denne forbindelse oplyses, at den samlede kommunale grundskyld andrager ca. 2 mia kr. Da tillægsgrundskylden således er af helt uvæsentlig betydning for den kommunale skatteudskrivning og vel i øvrigt næppe kan betegnes som velmotiveret, samt da den har givet anledning til et ikke helt ringe administrativt besvær, foreslås den ophævet fra og med skatteåret 1980.

Ad nr. 4

Disse ændringer er af rent redaktionel karakter.

Til § 2

Det foreslås, at såvel bestemmelserne om adgang til at opkræve forhøjet dækningsafgift af offentlige ejendomme i Københavns og Frederiksberg kommuner som bestemmelserne om bortfald af muligheden for at opkræve tillægsgrundskyld får virkning fra og med skatteåret 1980.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 23, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»I Københavns og Frederiksberg kommuner kan dækningsafgiften af grundværdien yderligere opkræves med halvdelen af den promille, hvormed amtskommunal grundskyld opkræves i det øvrige land«.

§ 23. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der af ejendomme, der i henhold til § 7, stk. 1, litra b, eller § 7, stk. 2, er fritaget for kommunal grundskyld, som bidrag til de udgifter, sådanne ejendomme medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af grundværdien efter fradrag for forbedringer og af forskelsværdien. Indenrigsministeren kan i ganske særlige tilfælde tillade, at der tillige opkræves sådan dækningsafgift af ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld i henhold til § 7, stk. 1, litra a. Dækningsafgiften af grundværdien efter fradrag for forbedringer beregnes på samme måde som kommunal grundskyld, men svares kun med halvdelen af den promille, hvormed kommunal grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i kommunen, dog højst med 10 promille. Dækningsafgiften af forskelsværdien svares med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 3,75 i amtskommunerne og 5 i de øvrige kommuner.

2. I § 23, stk. 1, indsættes efter 4. pkt.:

»I Københavns og Frederiksberg kommuner kan dækningsafgiften af forskelsværdien højst udgøre 8,75 promille«.

§ 23. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der af ejendomme, der i henhold til § 7, stk. 1, litra b, eller § 7, stk. 2, er fritaget for kommunal grundskyld, som bidrag til de udgifter, sådanne ejendomme medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af grundværdien efter fradrag for forbedringer og af forskelsværdien. Indenrigsministeren

kan i ganske særlige tilfælde tillade, at der tillige opkræves sådan dækningsafgift af ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld i henhold til § 7, stk. 1, litra a. Dækningsafgiften af grundværdien efter fradrag for forbedringer beregnes på samme måde som kommunal grundskyld, men svares kun med halvdelen af den promille, hvormed kommunal grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i kommunen, dog højst med 10 promille. Dækningsafgiften af forskelsværdien svares med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 3,75 i amtskommunerne og 5 i de øvrige kommuner.

3. § 24 ophæves.

§ 24. I primærkommunerne kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, skal svares en tillægsgrundskyld. Tillægsgrundskyld kan dog ikke pålignes, såfremt den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende, den 1. april i skatteåret efter bestemmelserne i afsnit I i loven om kommunal indkomstskat har opnået ret til andel af den ejendommens ejer eller – såfremt ejendommen er bortforpagtet – forpagteren påhvilende kommunale indkomstskat for vedkommende kalenderår. Ejendomme, der ejes eller forpagtes af flere, kan ikke pålignes tillægsgrundskyld, når der blot foreligger andelsberettigelse som nævnt for én af de pågældende. En ejendom, som ved lovlig samdrift efter lov om landbrugsejendomme drives fra en ejendom i en anden kommune, for hvis vedkommende der foreligger andelsberettigelse som anført i 2. og 3. pkt., kan ikke pålignes tillægsgrundskyld. Endvidere kan en ejendom, hvis ejer eller forpagter er et dødsbo eller er skattepligtig i medfør af afsnit II i

loven om kommunal indkomstskat eller er omfattet af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., ikke pålignes tillægsgrundskyld.

Stk. 2. Såfremt kun en del af ejendommen benyttes til de i stk. 1, 1. pkt., anførte formål, svares tillægsgrundskyld alene af denne del af ejendommen.

Stk. 3. De i § 6 A indeholdte bestemmelser om henstand med betaling af grundskyld finder ikke anvendelse på tillægsgrundskyld.

Stk. 4. Beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens budget for det pågældende år. Inden skatteårets begyndelse fastsættes størrelsen af tillægsgrundskyldpromillen, der kan

udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10.

4. I § 27, *stk. 1*, og i § 30 udgår ordene »og tillægsgrundskyld«.

§ 27. Grundskyld og ejendomsskyld samt dækningsafgift og tillægsgrundskyld opkræves i to eller flere lige store rater efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse med forfaldstid den 1. i de måneder, som kommunalbestyrelsen bestemmer.

§ 30. Ud over, hvad bestemmelserne i denne lov hjemler, kan kommunal grundskyld og ejendomsskyld samt dækningsafgift og tillægsgrundskyld hverken eftergives eller på anden måde lempes.